

(NL) 2015.01.10 concert at Arscene, Hansbeke (BE)

<http://www.rootstime.be/LIVE/JANUARI2015/LITTLE%20DOTS.html>

Antoine Légat

‘Little Dots werd inmiddels geboekt voor optredens in de grotere zalen, later in januari op Eurosonic (Groningen), De Roma en de AB, in februari in de Handelsbeurs (Gent) en C-Mine (Genk)... Het vermoeden bestaat dat het concert in het bescheiden Arscene een eenmalig gebeuren was’

Wat doen muzikanten die met hun creativiteit geen blijf weten maar zelf niet over de nodige vocale kwaliteiten beschikken om hun ideeën vorm te geven? Juist, ze gaan op zoek naar of sluiten zich aan bij een zangeres, liefst een jong iemand die met de muziek mee kan groeien. Er zijn voorbeelden genoeg: Grace In The Woods (met Hanna Van Parys), Tin Soldier In The Underwoods (Lieselotte De Schutter... al hebben die méér dan één ijzer in het vuur), Le Grand Bateau (met Aster Van Vaerenbergh) en nu ook Little Dots. Drie van de vier waren al te horen in Arscene, dat op 28 februari zijn vijfde verjaardag viert. De muzikanten van Little Dots kwamen hier al meermaals, toch de drie groepsleden die naar Arscene afzakten, want voor de hele groep, acht personen, is dit zaaltje (eigenlijk opnamestudio) te klein.

De in Gent wonende Braziliaanse gitarist Pablo Casella passeerde hier in Hansbeke als één derde van Pablo, Lien en Tom, de twee anderen zijnde Lien De Greef alias Lady Linn en Tom Callens (sax, dwarsfluit, basklarinet) (27 april 2013) Pablo en Tom maken namelijk ook deel uit van Lady Linns band, Her Magnificent Seven. Tom gaf present in Arscene het jaar daarvoor met het innoverende South Of The Border (16 maart 2012) en was tevens gastmuzikant bij De Beren Gieren, jazztrio rond pianist Fulco Ottervanger (23 juni 2012) De Beren Gieren heeft sindsdien een internationale weerklank gekregen. Drummer bij De Beren Gieren was toen en is nu nog Simon Segers, maar die is dat ook bij Black Flower, vijftal rond saxofonist Nathan Daems en de Amerikaanse cornetspeler Jon Birdsong, dat vooral sinds de baanbrekende cd ‘Abyssinian Afterlife’ in binnen- en buitenland in de lift zit.

Het zijn vele namen, maar die illustreren bij uitstek de levendige interactie tussen de talenten van de Gentse jazzscene en een aantal onder hen speelt ook een rol in de wording van Little Dots. Het waren Pablo en Tom die Little Dots boven de doopvont hielden, toen ze Sophia Ammann ontmoetten: haar engelenstem bracht hen ertoe om vrij snel het songmateriaal voor ‘A Clear Running Stream’ tot stand te brengen. Ze verzamelden een team dat voor een stuk de huidige full band vormt: Simon Segers behoort tot de ‘special ones’, tezamen met Fulco Ottervanger, Jon Birdsong, Bruno Vansina (blazers) en Robbe Kieckens (percussie; was in 2014 nog in Arscene met Myrddin), terwijl Lien De Greef voor backings zorgde. In het eerste nummer dat ze samen schreven, dat overigens de cd afsluit, ‘Golden Ring’, vinden we ook een heus strijkkwartet. Die volle bezetting werkt uitstekend in de opnames, live misten we in het eerste deel af en toe wat invulling.

Vermits we ‘A Clear Running Stream’ met zijn uitgewerkte arrangementen (van Tom) pas na het optreden voor het eerst hoorden, daagde het ons pas daarna waarom we met dat lege gevoel zaten. Met name het pianospel van Ottervanger ware welkom geweest in het deel voor de pauze. We moeten meteen toegeven dat het tweede deel geenszins onder dit (overigens kleine) euvel leed: vermoedelijk is dat mede het gevolg van de doordachte opbouw van de set, waarin de songs met meer dynamiek naar het einde toe werden geplaatst. De heldere, vrij hoge en met een aangenaam timbre begiftigde stem van Sophia Ammann trok van in het begin de aandacht van het publiek, in deze knusse omgeving traditioneel ‘keihard’ in luistermodus verzonken. Het spreekt vanzelf dat de jongedame nog moet

geleefd hebben om het volle potentieel van haar stem te ontwikkelen, maar dat is een kwestie van tijd. De vergelijking die men soms maakt met Leslie Feist is begrijpelijk, maar die rijpheid heeft ze nog niet. Voorlopig is het vooral genieten van de etherisch puurheid van Sophia's vocalen.

De songs zijn duidelijk naar haar toe geschreven. Af en toe zijn er voorzichtige backings, wat effect sorteert, tweestemmig als in het intiemere 'Border Of You' of driestemmig als in het van een opvallende tempowissel voorziene 'Spin The Wheel'. Tom Callens beperkt zich tot de keyboards (met bas) en haalt enkel op het afsluitende 'Golden Ring' de basklarinet boven ter vervanging van het strijkkwartet van de plaat. Pablo Casella legt de basis met zijn verfijnde gitaarspel (akoestisch en elektrisch) Het was voor hem overigens een bijzondere avond: hij kondigde met gepaste fierheid aan dat zijn moeder van Brazilië was overgekomen en het concert bijwoonde. Simon Segers is één van de meest inventieve drummers van ons land: het is een hemels genoegen om zijn variaties en subtiele ritmeveranderingen te volgen, terwijl hij toch perfect inspeelt op wat de anderen brengen.

Dat hij een verrijking is voor de originele trioformule staat dus buiten kijf. Anderzijds moet je vaststellen dat het drumstel in deze kleine ruimte dreigde te overheersen en af en toe, in de fellere passages, de balans tussen zang en instrumenten verbrak. Dat was gelukkig nooit echt storend, vooral omdat bepaalde drums met doek waren overtrokken. Simon speelde ook al eens met de borstels (in 'All Is One'), wat het volume automatisch neerhaalde. Maar nogmaals, het is een voorrecht om een mee 'musicerende' drummer van zo dichtbij aan het werk te zien en te horen, zeker als hij de vrije ruimte krijgt. Nog aan de positieve zijde zijn de songs van Pablo en/of Tom, terwijl ook Sophia hieraan af en toe bijdraagt aan. De opener van het concert, 'Lost' is zelfs helemaal van haar hand. Alle twaalf songs van de plaat komen aan de beurt. In het eerste stuk volgen 'Father's Land', 'Getting Out', 'Morning Sun', 'Suddenly' en 'In A Silent Way'. Sophia geeft onbevangen duiding: ze zou dit beslist beter kunnen voorbereiden, maar dan zou het veel van zijn charme verliezen.

Na de pauze en 'All Is One' krijgen we met 'Mirror Of Everyone' een hoogtepunt voorgeschoteld: een felle song met onvermoede wendingen, een bedrieglijk verstild tussenstuk dat plotseling explodeert en weer uitwaaiert, verrassend handgeklap en een a capella slot waarna Pablo's gitaar in de hoogte 'verdwijnt'. Complex, maar uitgebalanceerd. Na de fraaie 'Border Of You' en 'Spin The Wheel' een nieuwe hoogvlieger: 'Cold Wind'. Het schitterende refrein roept bij ons meteen beelden op van 'JE SUIS CHARLIE': 'There's a cold, cold, cold wind / A cold wind blowing now / But I'm still standing / I'm still standing / I'm still holding out...' Het zit ritmisch gebeiteld, je zingt het van de eerste maal mee en het past als gegoten bij de droevige gebeurtenissen in Parijs en de daaropvolgende publieke reactie. Zoals gezegd sluit 'Golden Ring' af. Simon doet even niet mee, de basklarinet van Tom en de Yamaha gitaar van Pablo zorgen voor bijzondere klankkleuren.

Little Dots is echter niet zomaar van ons af. Maar de groep heeft enkel de songs van 'A Clear Running Stream' in voorraad. Ze hernemen daarom 'Suddenly'. Sophia stelt vooraf dat eerlijkheid hen geleid heeft in het schrijven, arrangeren en opnemen van de songs. Een tweede bis mogen we zelf kiezen: zo goed als unaniem kiest men voor 'Cold Wind'. Het is duidelijk dat Little Dots vele fans heeft bijgewonnen vanavond. Nog een hele poos na het concert praten de leden met iedereen die hen aanspreekt, en dat zijn er velen. De cd's (en dubbele vinyl versie) gaan als zoete broodjes van de hand. Dat Little Dots gelanceerd lijkt sinds de cd-presentatie in de Gentse Minardschouwburg begin oktober, lijkt vast te staan: de cd kreeg intussen lovende recensies in representatieve media, single 'Spin The Wheel' haalde A1-rotatie op Radio 1 (een zeldzaamheid dezer dagen) en de groep werd geboekt voor optredens in de grotere zalen, later in januari op Eurosonic (Groningen), De Roma (Borgerhout) en de AB (Brussel), in februari in de Handelsbeurs (Gent) en C-Mine (Genk)... Het vermoeden bestaat dat het concert in het bescheiden Arsene een eenmalig gebeuren was. Zo'n tachtig mensen zagen het concert, maar de kans bestaat dat het er binnen enkele jaren achthonderd zullen geweest zijn...

Antoine Légar